

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Zachystalové a soudců JUDr. Ivy Zemanové a JUDr. Michala Fridricha ve věci

žalobce: **SBS Dřevostavby s. r. o.**, IČO 25721283
sídlem Francouzská 55, Praha 2

proti
žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2

o zaplacení částky 154 245 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. dubna 2021, č. j. 19 C 18/2021-57,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu o zaplacení částky 154 245 Kč s příslušenstvím (výrok I) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Rozhodl tak o žalobním požadavku na zaplacení nemajetkové újmy, které mu měla vzniknout v souvislosti s nesprávným úředním postupem v řízení vedeném před Okresním soudem ve Vyškově pod sp. zn. [REDACTED] v němž vystupoval jako žalobce, a které probíhalo od 28. 11. 2013 do 8. 3. 2020 a v němž docházelo k dílčím průtahům, podání žalovaného mu nebyla zasílána, v odůvodnění rozsudku byly hrubé nedostatky, byla mu způsobena úmyslná rozsáhlá škoda jednáním soudkyně Lánikové. Žalovaný své zamítavé stanovisko odůvodňoval tím, že v rámci předběžného projednání nároku

svým stanoviskem ze dne 4. 11. 2020 konstatoval, že v předmětném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu spočívajícímu v nepřiměřené délce řízení a poskytl žalobci zadostiučinění ve výši 15 750 Kč. Vycházel z toho, že naříkané řízení trvalo 6 let a 3 měsíce, ze strany soudu docházelo k neodůvodněným průtahům, zejména v období od března 2014 do března 2016 a od června 2018 do května 2019 a k nekoncentrovanosti vedení řízení, na druhou stranu předmětné řízení mělo pro žalobce nízký význam, neboť v něm šlo o zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím a o odstranění vytčených závad na dveřích.

2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění učiněných ze spisu Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. [REDAKCE] tak, jak jsou zachycena v bodě 4 odůvodnění napadeného rozsudku, na které lze pro stručnost odkázat.
3. Zjištěný skutkový stav věci soud prvního stupně posuzoval podle §§ 1, 2, 5, 13 odst. 1, 31a zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, v platném znění (dále jen OdpŠk). Uzavřel, že ve vztahu k žalobci, který v posuzovaném řízení vystupoval v procesním postavení žalobce, řízení bylo zahájeno doručením žaloby (správně podáním žaloby - poznámka odvolacího soudu) dne 28. 11. 2013 a skončilo právní mocí konečného rozhodnutí dne 8. 3. 2020, celkově tedy trvalo 6 let a 3 měsíce. Tuto dobu hodnotil s ohledem na průběh řízení, když shledal nedostatky v postupu soudu, a to nekoncentrovanost na předmět sporu a z toho plynoucí opakované průtahy, případně vrácení rozhodnutí soudu prvního stupně opakovaně soudem odvolacím bez věcného vyřízení, jako dobu nepřiměřeně dlouhou. K průtahům v řízení došlo především od 26. 3. 2014 do března 2016, kdy s ohledem na dlouhodobou nepřítomnost předsedkyně senátu předseda soudu věc přidělil k projednání jinému soudci, a dále za období od června 2018, kdy byl poprvé spis vrácen bez věcného vyřízení odvolacím soudem vzhledem k tomu, že nebylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, až do května 2019, kdy došlo k vydání doplňujícího rozhodnutí, tedy po dobu 11 měsíců; tyto skutečnosti negativně poznamenaly délku řízení. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě mu vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaný nevyvracel), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze z konstatováním porušení práva, žalovaná netvrdila a ani soud je neshledal. Při stanovení výše zadostiučinění vzal v úvahu ustálenou judikaturu, dle níž se přiznává základní část v rozmezí 15 000 až 20 000 Kč za první 2 roky a dále pak za každý další rok řízení. V daném případě vycházel z částky 15 000 Kč, když vzal v úvahu délku řízení 6 let a 3 měsíců, celkově stanovil základní částku ve výši 78 750 Kč a tu dále podrobil kritériím uvedeným v § 31a odst. 3 písm. b/ až e/ OdpŠk. Z hlediska složitosti řízení základní částku nemodifikoval, neboť namítané řízení shledal průměrně složitým, bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy, v řízení byl zpracován znalecký posudek, který si vyžádal i zproštění znalce a následné ustanovení nového, o přiznaném znalečném bylo rozhodováno i odvolacím soudem, po procesní stránce byla odstraňována vada žaloby, opakovaně žádáno zaplacení soudních poplatků a žalobce byl opakovaně vyzván ke splnění procesních povinností, ve věci znalec nařídil místní šetření. Z hlediska jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení, hodnotil, že žalobce řádně neplnil své procesní povinnosti, neboť podal vadnou žalobu, 2× nezaplatil soudní poplatek splatný s podáním návrhu, proto z tohoto hlediska základní výměru snížil o 10 %. O 10 % naopak zvýšil základní výměru z hlediska postupu orgánů veřejné moci, a to z důvodu procesní nečinnosti v období dvou let a dalšího období v trvání 11 měsíců. K námitce žalobce nedospěl k závěru, že by soudkyně žalobce v původním řízení poškozovala, jednala nestranně a měla snad úmysl řízení prodloužit nespravedlivým rozhodováním. Zdůraznil, že nemůže přezkoumávat nezávislý postup soudu prvního stupně týkající se procesního průběhu. Rovněž obsah spisu svědčí o tom, že podání protistrany byla řádně přeposílána soudem oběma účastníkům řízení. Při hodnocení významu řízení ponížil základní výměru o 80 % a přihlédl přitom k tomu, že předmětem řízení

bylo zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím ze smlouvy o dílo z reklamačního řízení, případně uložení povinnosti k odstranění reklamovaných vad. Poukázal na rozhodnutí NS ČR ze dne 9. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3412/2011, podle něhož zadostiučinění v případě nepřiměřené délky řízení musí být přiměřené újmě poškozeného, jejíž intenzita je dána především významem předmětu řízení pro poškozeného. Je-li předmětem řízení peněžité plnění, není obecně důvodné, aby ji zadostiučinění přiznané v penězích svou výší přesahovalo nadto několikanásobně, leda by pro mimořádnou výši zadostiučinění svědčilo některé z kritérií uvedených v § 31a odst. 3 písm. a/ až d/ OdpŠk. Soud prvního stupně uvedl, že pokud žalobce ve svých skutkových tvrzeních odůvodňoval navýšení významu předmětu řízení z důvodu, že soud svou neschopností včas rozhodnout v očích zákazníků žalobce poškodil a že též uváděl lživá obvinění vyjádřená v rozsudku, těmto tvrzením nepřisvědčil, když žalobce nikterak nespecifikoval, jaká lživá obvinění by se v rozsudku měla uvádět. Závěrem dovodil, že částka žalovanou proplacená ve výši 15 750 Kč odráží specifika projednávaného případu, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

4. Proti rozsudku soudu prvního stupně žalobce podal v zákonné lhůtě odvolání. Předně v něm popsal průběh posuzovaného řízení, zopakoval žalobní tvrzení, vyjádřil se ke stanovisku žalovaného a dále namítl, že napadený rozsudek je v části určení výše odškodnění zpracován zaujatě v rozporu s OdpŠk a stanoviskem NS ČR sp. zn. Cpjn 206/2010. Délka posuzovaného řízení byla v poměru k délce řízení, ve kterém bylo možno výsledek očekávat s použitím znaleckého posudku minimálně pětinašobná, čímž několikrát překročila hranici, za kterou je řízení považováno za extrémně dlouhé; v takovém případě je základní hodnota ročního odškodnění ve výši 20 000 Kč. Při hodnocení kritéria složitosti se soud prvního stupně dopustil nemístných manipulací ve snaze z jednoduchého řízení vytvořit dojem, že doba 3 let a 4 měsíců je pro tento spor obvyklá. Soudní poplatky byly zaplacený na výzvu soudu v řádu dní, délku řízení neovlivnily. Znalecké zkoumání si vyžádalo dobu celkově 15 týdnů. Označil za lichý pokus soudu prvního stupně činit jej odpovědného za zaslání výzev ke splnění procesních povinností. Došlo k hrubému podcenění ohodnocení průtahů způsobených soudem vůči průtahům způsobeným žalobcem, jedná se o 15ti násobek. Průtahy trvaly ve skutečnosti 4 roky a 6 měsíců a odpovídající odškodnění za postup soudu by v porovnání s kritériem podílu průtahů způsobených žalobcem mělo být 230 %. Předmětem řízení nebylo zaplacení částky 5 181 Kč s příslušenstvím, ale jednalo se o odstranění vad na vnitřních dveřích spočívajících v odlepených lištách na třech dveřních křídlech a prasklé lišty u jedné obložkové zárubně. Více než 6 let trvající soudní řízení žalující společnost v očích zákazníka poškodilo, neboť v nich vyvolalo pocit, že nikdy nebudou odstraněny vady a to zařazuje realizační firmu, která je přímým partnerem zákazníka, mezi společnosti, které nejsou schopny dostát svým povinnostem. Navrhl, aby změnou napadeného rozsudku bylo žalobě vyhověno.
5. Žalovaná se ve své písemné omluvě k odvolacímu jednání ztotožnila se závěry soudu prvního stupně a navrhla potvrzení jeho rozsudku.
6. Z podnětu podaného odvolání odvolací soud přezkoumal v systému neúplné apelace napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to v nepřítomnosti omluvivších se účastníků (ust. §§ 212, 212a odst. 1, 5 a 101 odst. 3 o. s. ř.), a odvolání neshledal důvodným.
7. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil postačující a správná skutková zjištění, která zákonem stanoveným způsobem hodnotil a věc správně posoudil i po stránce právní. S odůvodněním napadeného rozsudku se odvolací soud zásadně ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje. Žalobce své námítky uplatnil již v řízení před soudem prvního stupně a ten se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí správně a beze zbytku vypořádal. Předně odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že posuzované řízení trvalo 6 let a 3 měsíce a že tato délka není extrémně dlouhá, a bylo by tak na místě poskytnout vyšší sazbu odškodnění než 15 000 Kč za rok. Právě proto, že v posuzovaném řízení došlo ke dvěma zásadním průtahům, které ovlivnily celkovou délku řízení, je třeba nemajetkovou újmu odčinit v penězích a dále ji z tohoto důvodu

navýšit o 10 %, jak učinil soud prvního stupně. Soud prvního stupně také správně přihlédl k tomu, že žalobce si své procesní povinnosti neplnil bezvadně, a i když jeho jednání významně neovlivnilo délku namítaného řízení, je třeba přikročit ke snížení základní výměry z tohoto hlediska o 10 %. Jednalo se o řízení nikterak hmotněprávně či procesně složité, bylo rozhodováno na dvou stupních soudní soustavy, proto toto hledisko neindikuje snížení ani zvýšení základní výměry. Stěžejním kritériem je pak význam posuzovaného řízení pro poškozeného. V daném případě je žalobce stavební společností a spor se týkal jeho předmětu podnikání, když žaloval primárně na odstranění vad zakoupeného zboží. Nejednalo se o spor, který by svým významem vybočoval z předmětu činnosti poškozeného. Tvzení žalobce, že soud svou neschopností včas rozhodnout žalobce v očích zákazníků poškodil, zůstalo pouhou proklamací. Soud prvního stupně správně z tohoto hlediska krátil základní výměru zadostiučinění o 80 %. Pochybení soudu prvního stupně nebylo shledáno ani v akcesorickém výroku o nákladech řízení.

8. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
9. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. §§ 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o. s. ř. s přihlédnutím k tomu, že úspěšnému žalovanému v tomto stadiu řízení náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř.

Praha 22. června 2021

JUDr. Naděžda Zachystalová v. r.
předsedkyně senátu